

Виходить у Львові
що дня (крім неділь і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: уліця
Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жадаве і за зложенем
оплати поштової.

Реклямації
везапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників
пасаж Гавсмана ч. 9 і
в п. к. Староствах в
провінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40

Поодинокое число 2 с.

В поштовою пере
сылкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90

Поодинокое число 6 с.

Російсько-япанська війна.

Немає вже сумніву, що прикре положе в Порт Артурі спонукало російську флоту зважити ся на останній крок і старати ся за всяку ціну переломати япанську блокаду — з яким успіхом, се поки що не дасть ся ще оцінити, бо нема докладних вістей; але вже з тих, які доси наспіли, можна здогадувати ся, що наміри Росіян коли не зовсім то бодай в значній часті не удали ся. Бюро Райтера доносить в сій справі з Токіо: Огонь япанських батарей над берегом під Портом Артура (здає ся з гори званої „Вілем Вовком“, що знаходиться межі західними фортами Суншан, а західним побережжям півострова Квантув) змусив російську флоту виплисти на широке море. Адмірал Того зараз її заатакував, а битва морська, яка внаслідок того настала, тривала через цілу ніч. Япанські торпедовці виконали кілька атаків на флоту російську, а відтак флоту япанська відступила ся, лишивши на стороні під Порт Артуром один авізоовець. Якраз той корабель дав знати, що по битві російські панцерники „Ретвізан“ і „Победа“ вернули до приставі. Адмірал Того не доносить ані о висліді борби, ані о стратах.

Друга депеша в Токіо каже знов: Всілякі депеші, які тут наспіли з Таліенвану (Дального), потверджують, що російська ескадра виплила онюди (в середу) по полудні в Порт Артура. Розпочала ся завзята борба на морі, котра тривала до вечера. Япанські контрторпедовці заатакували в ночі флоту російську а досвіта видко було, як „Ретвізан“ і „Победа“ уступали в поля борби.

Із сих вістей виходить насамперед, що безпосередно по тім, як лиш російська флоту виплила на широке море, розпочала ся битва. Не можна припускати, щоби російська флоту сама шукала битви; она здаєсь пробоваала перекрасти ся через япанську блокаду і мабуть в тій цілі виплила по полудні, щоби опісля плисти безпечніше нічною порою. Що она хотіла перекрасти ся, на то вказує і той факт, що з нею плив шпитальний корабель „Монголія“ з жінками і дітьми. Япанці однакже спостерегли ще в пору російську флоту і розпочала ся битва. Що тепер стало ся, годі знати. Наведена повисше телеграма з Токіо каже насамперед, що битва тривала аж до вчера, а відтак знов: Япанські контрторпедовці заатакували в ночі флоту російську...“ Виходило би з того, що відбули ся якись дві битви, одна по полудні а друга в ночі, або що япанська

флоту по битві гнала за втікаючою флоту російською і в ночі її заатакувала.

З наспівших нині вістей можна би здогадувати ся, що або Япанці розбили флоту російську і лиш кілька її кораблів воєнних змогли схоронити ся до нейтральних портів, або що часть російської флоту дійсно втекла а другі або дістали ся в руки Япанців, або схоронили ся, як вже сказано, до нейтральних портів. Бюро Райтера доносить нині з Чіфу:

Прибувши тут контрторпедовець „Решітельний“ розброєно на просьбу хінського адмірала. Мабуть всі великі кораблі російські дістали ся поза блокаду япанську з вийською „Бояна“. Судна ті перестрілювали ся на широкім морі з япанськими на далеку віддалі. Сеї ночі заплили два япанські контрторпедовці з погашеними світлами до тутешного порту і задержали ся у віддалі чверть миль від російського контрторпедовця „Решітельний“. О 4 год. рано відділ япанських воєнків вступив серед карабінового огню на розброєний корабель, при чім зранено якогось Росіянина. Кількох Росіян вискочило на беріг. Досвіта видко було, як третій япанський контрторпедовець виплив з порту і тягнув за собою на ливні „Решітельного“. За ними плили два другі япанські контрторпедовці. Япанський а-

18)

Панна з пошти.

(З німецького — Артура Ахляйтнера).

(Дальше).

Тепер забрав слово прокуратор і заявив, що вносить против барона обжаловане о намову до злочину ушкодження тіла, наслідком чого буде заряджене окреме доходжене.

Барон здригнув ся немов вражений громом. Протест оборонця відкинено.

Кастуль зіпрів, коли пізнав наслідки свого зізнання яко фажового знатока. Але хто був би подумав, що барон видав просто наказ стріляти на лісних володів вибуховими кулями! О тім годі сумнівати ся, що такий наказ був! Судьба ступає своєю дорогою.

Розправа против лісничого Антона скінчила ся. Під koniec розправи він перестав випирати ся і признав ся, що вложив нарочно до цівки вибухову кулю; в лівій цівці був шріт ч. 00, котрий він однак не вистріляв.

Прокуратор умотьвував обжаловане і найшов переступлене конечної оборони вже в тім, що лісничий не зробив ужитку наперед зі шроту.

Доктор Обергумер хотів підійти до барона, щоби висказати свій жалю по причині несподіваного звороту розправи, однак барон не допустив до сего рухом руки. Німий, задуманий та блідий як смерть сидів на кріслі. Ні-

мий остав також оборонець. Антін глядів пригноблений на землю. Вестель зрозумів з цілої розправи стілько, що заявив докторови півголосом:

— Починає бути погано.

Доктор Обергумер подав ся назад на лаву свідків, щоби заспадити собі відповіді.

Добру годину тривала нарада; відтак явив ся сенат опять і оголосив вирок, що засуджує Вестеля на шість місяців тяжкої в'язниці та сейчас ув'язнює его. Що-до лісничого Антона суд признав конечність оборони, котру однак він переступив, уживаючи вибухової кулі і наслідком того засудив обжалованого за злочин ушкодження тіла на кару десятиох місяців тяжкої в'язниці.

— Майже цілий рік! — крикнув лісничий в розпуці.

Барона повідомлено, що против него заряджує ся слідство, однак з поминенем слідчої в'язниці.

Неначе приголомшений поник барон і блідий виїшов непевною ходою із святині справедливости.

Доктор Обергумер опустив судовий будинок вже передше, щоби не стрінути ся з дідичом. І він був заскочений несподіваним вислідом судової розправи. Особливож трівожило его заряджене против барона карного слідства, котре з причини очевидної намови до злочину може скінчити ся ще більшою карою, чим її одержав лісничий Антін. Лікар — так міркував собі Кастуль, вертаючи домів — сповнив свій обовязок совістно, так само фажовий знаток; але неприємним, ба діяючим і боліст-

ним є дальший наслідок того самаританського діла супротив Вестеля.

Коли вже на другий день приніс слуга із замку лист, доктор Обергумер догадував ся его змісту і зовсім тим не здивував ся, що дідич відкликав свій дозвіл на лови і заявив, що зрікає ся дальших зносин з молодим лікарем. Незвичайно чемний лист був написаний рукою Міці а мав знаменний підпис барона. Довго глядів Кастуль на гарні рядки. Як мряка розвіяли ся молодечі мрії...

Шість тижнів пізнійше мешканці Зедорфу ставали гуртками і шептали про новину, що „дивного пана із замку“ засудили за намову до злочину тяжкого ушкодження тіла на рік тяжкої в'язниці.

Хто був би чогось подібного надіяв ся!

Кастуль блукав ся в гірській самотині по всіх усюдах, пригноблений тою страшною для него подією; він бояв ся стикатись з людьми і був рад, що саме в тім часі ніхто не домагав ся его лікарської помочи.

Аж одної днини мати зажадала лікаря і сина в одній особі. Сердешна, старенька мати занедужала і напірала ся конче, щоби доглядав і лічив її власний син, хотий батько не хотів про се знати. Відколи син станув на власних ногах і батько відділив его від рідної хати, довіре до его лікарської штуки не зросло ані на волос. Як же мати почала в слабість, старий Обергумер заявив: „Хотби й всі присягали на молоду скриньку з ліками, я їй не вірю! Звихнений в науках чоловік не знає нічого, а Кастуль був за дурний до хлопської ро-

НАВОЗИ ШТУЧНІ

поручає Перше галицьке Товариство Акційне
для промислу хемічного
(давніше Спілка коюандитова Юлія Ванга)
у Львові, ул. Костюшка ч. 10. — ВИРОБИ ВЛАСНІ.

XXXXXXXXXXXX

Агенція **д**невників
Ст. Соколовського
Львів, Пасаж Гавс-
мана ч. 9, — приймає

пременерату і оголошеня до
всіх дневників краєвих і за-
граничних. В тій агенції на-
ходять ся також головні
склад і експедиція „Варшав-
ського Тижневника ілюстро-
ваного“. До „Народної Часо-
писи“ і „Газети Львівської“
може приймати оголошеня
виключно лиш та агенція.

XXXXXXXXXXXX

„Олень“

МИЛО ШИХТА

Знаки охоронні

„Ключ“

Найліпше, най-
видатнійше,
а тим самим
найдешевше
мило без всяких
шкідних
домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис:
„ШИХТ“, що єсть на кожній штуці мила, як
також на один з наведених охоронних знаків.

МІД знаменитий,
десертний,
кураційний, в власній
пакети 5 кгр. лиш 6 корон
італо. Вода медова найліпше
зредство на лице. Даром бро-
шуру д-ра Цесельського о меді
карто перечитати, жадайте!
КОРИНЕВИЧ, ем. уч. Іванчани.

Дуже величавий
образ **КОМНАТНИЙ**
представляючий
„**ПРИЧАСТЕ**“
малюваний артистом Єзерским
в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Набути можна у
Антоня Хойнацкого

Обезпечайте будинки, движимости, збіже і пашу

ПРОТИВ ОГНЕВИХ ШКІД

в одинокім рускім Товаристві асекураційнім

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР опирає ся на взаїмности членів, то значить звертає членам щорічну чисту над-
вижку. Звороти виносили за р. 1900, 1901 і 1902 суму 219.332 К т. в. 8%.

Шкоди ліквідує ДНІСТЕР скоро при участі місцевих членів і делегатів. Від 1893 до 1903 виплатив ДНІСТЕР
відшкодовань на суму 4,161.669 К.

Фонди ДНІСТРА з кінцем 1903 р. виносять 1,013,691 К і уміщені в популярних цінних паперах.

АГЕНЦІЇ ДНІСТРА нахедять ся у всіх містах, місточках і многих селах і легко кождому обезпечити ся че-
рез агента; ДНІСТЕР уділяє агенції господарям, де еще на більший округ нема агенції. Агенти заробили
вже 537.815 К провізії.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся через ДНІСТЕР в Товаристві краївскім; власну провізію від таких обезпечень
дає ДНІСТЕР на рускі добродійні цілі; тому на жите обезпечайте ся тільки через ДНІСТЕР.

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“

у Львові, Ринок 10, в домі „Просьвіти“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймає при позичках Банк краєвий і каса ошадности.